

ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ :

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΚΑΙ ΠΕΘΑΜΜΕΝΟΙ

Λογία σε τρεις πρόξες.

Τὸ βιβλίον θέναι ἔτοιμο τέλη τοῦ Μάρτη καὶ θὰ πουλιέται δυὸ δραχμῆς στὴν Ἑλλάδα καὶ δυὸ φρ. χρ. στὸ Ἐξωτερικόν.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ὁ κ. Krumbacher στὸν τελευταῖο τόμο τῆς «Byzantinische Zeitschrift» ἀναφέρει τὴ βιβλιοκρισίαν τοῦ δημοσίεψε ὁ συνεργάτης μας κ. Νίκος Βέης στὸ «Νουμᾶ» γιὰ τὸ νέο χειρόγραφο τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα ποὺ βρέθηκε στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἐσ. ουριάλ.

— Ἀναφέρει κίβλας ἐξαιρετικά, καὶ τοῦτο εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ τὸ συνεργάτη μας, καὶ τις γνώμες ποὺ διατύπωνε ὁ κ. Βέης γιὰ τὸ χειρόγραφο αὐτό.

— Ὁ ἡμερολόγιος κ. Σκόκος κατάντησε φοβερὸς μπλεῖς καὶ αὐτὸς μὲ τὰ διακόσια σαγχοχωράτά του.

— Νά, παρακοστιάτικα, μὲ τὴν ὑπογραφή Σ α τ α ν ᾶ ς, μᾶς παρουσιάστηκε στὶς Ἀθήνας τῆς Τετάρτης καὶ τὰ βράδια μὲ τοὺς ἀχνυτοὺς τοῦ καπνίου τοῦ Πετρογιάννη.

— Δὲν ξέρουμε γιὰτὶ ὁ διαβολικός τίτιος χωρατάδες δὲν τοὺς φυλάει γιὰ τὸ ἡμερολόγιό του μὰ τοὺς σκορπάει ἀσυλλόγιστα δῶ καὶ κεῖ! Ἄμα ἐξακολουθήσει ἔτσι, μονάχα νεκρολογίαι καὶ ρεκλάμες θὰ ταπομύνουν γιὰ τὸ ἔθνικόν του— ὁ θ ν ι κ ὸ, βλέπετε, καὶ αὐτό!— ἡμερολόγιό.

— Ἐνας δημοτικιστὴς διαβάζοντας κάπου τις βριστιές μερικῶν ἡλιθίων νεογερόντων, ἐφώνησε :

— « Ἄς μὲ ποῦνε προδότη, ἀτιμο, ἀγράμματο, ὅ,τι θέλουν! Μοναχὰ π α τ ρ ῖ ὠ τ η, σὰν καὶ λόγου τους, νὰ μὴ μὲ ποῦνε, γιὰτὶ ἀμέσως θὰ τοὺς καταγγείλω γιὰ συκοφαντία καὶ ἐξύβριση! »

— Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο ὁ φίλος. Φαντάσου νὰ σὰς πεί σ υ ν ᾶ δ ε ρ φ ὸ του κανένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀρεϊμάνιους φαφατάδες!

— Ἀνάγνωσμα τὸν κάνανε οἱ ἐφημερίδες καὶ τὸν κατημένο τὸ Δούκα ποὺ ἀγάπησε κάπια πατριώτισσά μας καὶ τὴ στεφανώθηκε.

— Τοῦ δημοσιεύουν μάλιστα καὶ τὴν ἔ ρ ω τ ι κ ῆ ἀ λ λ η λ ο γ ρ α φ ῖ α του ποῦ, περιττὸ νὰ τὸ ποῦμε, εἶναι καὶ αὐτὴ φανταστικὴ σὰν τὰ περίφημα τηλεγραφήματά τους.

— Ἡ ἀγαπητὴ μας «Ἔστια» ἔχει πάθει τὴν τελευταία μιὰ περιεργὴ ψύχωση :

— Ὅταν δηλαδὴ δημοσιεύει τίποτα γραμμένο στὴ δημοτικὴ ἢ καμιά ρεκλάμα γιὰ φίλο τῆς δημοτικιστῆς, δικαιολογεῖ τὸ π α ρ α σ τ ρ ᾶ τ η μ α (I) μὲ τὰμίμητα αὐτὰ λόγια :

— « Ὡς θὰ πεισθοῦν ἴδιοι δμμασινοὶ ἀναγνώσταί μας, ὁ φίλος μας κ. τάδε γράφει τὴν ἀγνήν δημοτικὴν καὶ ὄχι τὴν τεχνητὴν Ψυχαικὴν γλώσσαν. »

— Αὐτὰ τὰ γράφει στερεότυπα πιά γιὰ ὄλους, καὶ καθόλου παραξένο καμιά μέρα νάναγκαστεῖ νὰ δημοσιέψῃ τίποτα τοῦ κ. Ψυχάρη καὶ νὰ πεί, ὅπως εἶναι κ' ἡ ἀλήθεια : « Καὶ ὁ κ. Ψυχάρης ἀκόμα γράφει τὴν ἀγνήν δημοτικὴν καὶ ὄχι τὴν τεχνητὴν Ψυχαικὴν! »

— Ὅποιος συντρομητὴς μας στὴν Ἀθήνα δὲ λαβαίνει δῶ καὶ ὀμπρὸς τὸ φύλλο ἴσια μὲ τὴν Κυριακὴ τὸ μεσημέρι τὸ ἀργότερο, παρακαλεῖται νὰ μᾶς κάνει γνωστὸ τοῦτο μ' ἓνα δελτάριο.

— Ὁ κ. Σιδεράς μᾶς ὑποσχέθηκε πὺς θὰ διορθωθεῖ καὶ αὐτὸ τὸ κακό, ἀρκεῖ μονάχα νὰ τοῦ καταγγέλουμε ποῖς ταχ. διανομῆς παραμελεῖ τὸ καθήκον του.

— Ἀπὸ τὸ ἄλλο φύλλο θάρχησούμε τὸ Ἐρημόκαστρον, δῆγημα τοῦ κ. Γιάννου Βλαχογιάννη.

— Ὁ φίλιτος κ. Δημ. Ι. Κολοκυθόπουλος τῆς «Πανακοθήκης» γράφει πὺς οἱ δημοτικιστὰδες καὶ πιά, πεθάνανε, ἀπὸ τὸν πόλεμον ποὺ τοὺς γίνεται.

— Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Οἱ δημοτικιστὰδες πεθαίνουνε κάθε μέρα... ἀπὸ τὰ γέλια!

Ο ΙΔΙΟΣ

ΚΕΡΔΟΣ 338,685 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναὶ 338,685 δραχμῆς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσίτου κ. Ἰω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτας του. Ἦτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἔχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ἀνερχόμενα εἰς τὸν στράγγυλόν ἀριθμὸν 329,840 δραχμῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιδάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δρ. Ἐπιθυμῶν δὲ ἓνα συμμετάσχωσι τούτων πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὑποβιβάσει τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκάστην λαχειοφόρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς δραχ. 5 καὶ καλεῖ τοὺς θέλοντας ν' ἀγοράσῃσι τοιαύτην νὰ προσέλθωσι εἰς τὸ τυχερὸν γραφεῖον του, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς ὁμολογία τις καὶ τὴ χαρὰ νὰ εἶναι ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυσῆς δραχμῆς τὴν 19 Μαρτίου ἔ. ἔ. ὅτε γεννησέται ἡ κλήρωσις.

Ὡσαύτως ἀσφαλίζονται καὶ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς αὐτῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δι' αὐτὴν εἰς τὸ ἄρτιον κλήρωσιν τῆς 19 Μαρτίου 1905 ἀντιμὶς δραχμῆς ἐκάστη.

ΜΙΑ ΥΠΑΓΟΡΕΜΜΕΝΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀγαπητῆ μου Μαρουλιώ. — Παίρνω στὸ χέρι τὴν πέννα μου (τὸ γράφεις σωστὰ ἔτσι, ὅπως τὸ λέγεις;) διὰ νὰ ἐρωτήσω περὶ—(τὰ συνειδημένα, ἔξερεις τοῦ λόγου σου, δὲ τὰ παραγεμιστάματα περὶ τὴν ὕψαια τῆς, περὶ πὺς περνάει καὶ τὰλλα, σιὰζε τα πιά. Θὰ τὰ γράψῃς ὁμορφα δὲ αὐτῆ). Ἄσε με τώρα, νὰ δῶ ἄσε νὰ δῶ. Ὡ τὴ Μαρουλιώ μου, ὦ τὴ Μαρουλιώ μου ποὺ θὰ τὰ διαβάξῃ αὐτὰ καὶ θὰ βλέπῃ τὴν ἀγάπῃ μου, πὺς τὴν ἀγαπῶ πολὺ, τὸ πουλάκι μου. (Ἐγραψες αὐτό; Πέ τῆς τα ἔτσι δὰ καὶ πέ τῆς τα στοῦ τραγουδιοῦ τῆ γλώσσα, νὰ ζῆς. Τάβαλες;) Ἀπὲ τῆς πὺς δὲν ἔρριξα οὐκὲ μιά ματιὰ στὴ Κρησιτάλλω ἀφόντας ἔφυγε. (Εἶναι ψέμμα αὐτό, ἔξερεις ποὺ θὰ πῆν νὰ τὸ ἐσακαλίξῃ)

Ἐταί, πολὺ ὁμορφα! Ἄσε με νὰ δῶ. (Τάβαλες πὺς τὴν ἀγαπῶ, δὲν εἶν' ἔτσι;) Πέ τῆς πὺς εἶναι ἡ πρώτη κ' ἡ ὕστερνῃ—μὲ τὸ συμπάθιο οἱ ἄλλες ἔξῃ δὲ λογαριάζονται! Χὰ, χαί (Ρίξε μέσα, νὰ ζῆς, κομμάτι παραπάνου ἀγάπῃ). Τώρα.— Ἄ, ναί! Πέ στὴ Μαρουλιώ πὺς πῆρα μιὰ κληρονομιά (νὰ, θὰ τευτώσῃ ταυτιά τῆς σ' αὐτὸ ἀπάνου) καὶ θὰ τῆς ἀγοράσω ἓνα χρυσὸ ρολόϊ κ' ἓνα δαχτυλίδι διαμαντένιο καὶ—καὶ γράψῃς τῆς τὴν ἀγάπῃ μου καὶ πέ τῆς—πέ τῆς—νὰ, θέλω νὰ μ' ἀγαπῆς περισσότερο καί... νὰ αὐτὸ εἶν' ὄλο ποὺ ἤθελα νὰ γράψω, ἔξῃ δὲ θὰς νὰ βάλῃς πὺς ἔκλεισα τὸ δαχτυλίδι σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο γράμμα καὶ τὸ δαχτυλίδι ἔπες' ὅζω ἀπ' τὴ γωνιά. Χρεῖζεται ὄλο τὸ νομά μου;

Ἀναστάσιος Ἐμμανουὴλ Παπαδιονυσάκης

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἓνα, κ' ἓνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἔξωτερικόν, πουλιοῦνται στὰ γραφεῖα μας τὰκόλουθα βιβλία:

Τοῦ Ψυχάρη «Ταξίδι» καὶ «Ὀνειρο τοῦ Γιαννίρη».

Τοῦ Πάλλου «Ἡλιος καὶ φεγγάρι». Τοῦ Φωτιάδη Τὸ «Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννησις».

Τοῦ Ἐφταλιώτη «Ἱστορίαι τῆς Ρωμοσύνης καὶ Μαζώχτρα, Βρουκολακας κλπ.»

Τοῦ Φιλίντα Γραμματικὴ τῆς Ρωμῆικης γλώσσας (μέρ. Α').

Τοῦ Λόγγου «Δάφνης καὶ Κλόη» (χαρτοδμένο) μεταφρ. Ἠλ. Βουτιερίδη.

Τοῦ Σοφοκλεῆ Αἴας. Μετάφρ. Ζήσιμου Σιδερα

Τοῦ Κ. Μασαγιάννη «Μοσιέ» (Δηγήματα 50 λεπτά).

Ἡ ΛΙΑΛΑ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Παλλ. φρ. 3 καὶ φρ. μ. 3 τοῦ Μασαγιάννη.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΑΘΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἄπὸ Πέμπτη ὁ Πέμπτη

Ἐπιμετορὸς Ἐσωτερικῶν ὁ Θ. Π. Ντεληγιάννης ΣΚΟΤΩΜΟΙ. Σούρη 4, Ζίχθος 1. Κατούνα 1, Καρόιτσα 2, Παλιονησι 1, Κωπαῖδα 1.

ΛΑΒΩΜΟΙ. Ἀθήνα 11, Περαιὰς 3, Ζίχθος 3, Καρόιτσα 2.

ΚΛΕΨΙΕΣ. Ἀθήνα 8, Περαιὰς 4.

ΒΙΑΣΜΟΣ. Ἀνάφη 1.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ἀριστέμενην προσημίαν ἢ διαρκείας Αἰ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγῆν τοῦ ὁμολογιοῦχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐπὶ Ἐποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρα δὲ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς 0)0	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ. 6	μηνῶν				
2	"	0)0	"	"	"	1	ἔτους			
3	1)2	"	0)0	"	"	"	2	ἔτων		
2	"	"	0)0	"	"	"	"	4	ἔτων	
4	"	"	0)0	"	"	"	"	"	5	ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνομοι.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—κ. Μουχλ. Ὁ κ. Μιχαηλίδης μπορεῖ νὰ γράψῃ, ὅ,τι θέλει στὸ περιοδικόν του. Φρόντισε κ' ἔγινε δημοτικιστὴς κ' ἔτσι ἀπόχρησε τὸ ε ὄ ε ρ γ ἔ τ η μ α τ ῆ ς ᾶ σ υ λ ῖ α ς. Κανένας δὲ θὰ τὸν πειράξῃ. Στὰ ὕστερα αἰ σημαίνει ἂν ξαναδημοσίεψῃ τὴν ἀνόρητῃ κερρικατοῦρα τοῦ «Ρωμῆου» στὸ τελευταῖο φυλλάδιόν του κ' ἂν ἔγραψε πὺς ὁ κ. Ψυχάρης θὰ ὠφελοῦσε περισσότερο τὴν Δημοτικὴν ἂν ἀποφάτιζε νὰ μὴ τὴν γράφῃ καθόλου;!!! Ἰδέα του εἶναι αὐτῆ, καὶ ἰδέα σεβαστῆ. Καὶ... πᾶναθεμά τῆνε γι' ἀσουλία! Ἐμεῖς θέλουμε νὰ γράψῃ ὁ κ. Μιχαηλίδης. Καὶ νὰ γράψῃ πολλά. Μονάχα ἔτσι θὰ ὠφεληθῇ ἡ Δημοτικὴ. Ὁ κ. Μιχ. ἔκανε κ' ἓνα ἄλλο. Πῆρε ἀπὸ τὸ «Νουμᾶ»—τιμὴ καὶ δόξα μας αὐτό!—δυὸ ἀλάκαιρες στήλες καὶ γιόμιστε τὸ φύλλο του, χωρὶς νὰ μᾶς ἀναφέρει πᾶλι, καὶ παραμορφώνοντας μάλιστα τὸ πῆρῃ γιὰτὶ ἐνὺ ὁ Ξενόπουλος γράφει στὸ «Νουμᾶ»: «μ' ἀναγκάζει ἡ εὐγένεια νὰ μιλήσω τῇ γλώσσῃ τοῦ φύλλου ποῦ ὄ λ λ ο υ πο ὦ μ ἔ φ ἰ λ ο - ξ ε ν ε ῖ...», (κ. «Νουμᾶ» φύλλ. 133, σελ. 3 στήλ. 3, στὴν ἐπιφυλλίδα), ὁ κ. Μιχ. δημοσίεψῃ: «...μὲ ἀναγκάζει ἡ εὐγένεια νὰ μιλήσω τῇ γλώσσῃ τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ἀγαπημένου μου φίλου ποῦμὲ διαβάξῃ» (κ. «Παναθηναϊκὸν» τεῦχος 105, σελίδα 285, στήλ. 2 κάτω κάτω). Μὰ ἔχει δίκιο. Ὁ κ. Μιχαηλίδης, εἴπαμε, βαρτίστηκε δημοτικιστῆς. Μπορεῖ λοιπὸν νὰ βροῖε τὸν Ψυχάρη καὶ νὰ κλέβῃ τὸ «Νουμᾶ». Μπορεῖ καὶ νὰ μᾶς σφάζῃ ἀκόμα, ἔν τούρθε κέφι. Μιλιά δὲ θὰ βγάλουμα. Ἐτσι ἀνάποδα θνήσκανε τώρα τελευταία τὰ πράματα, νὰ κοκκορεύεται καὶ ὁ κ. Μιχαηλίδης! Ἄς τὰ κμαράσουν ὅσοι τὰ θελήσανε τίτιαι—κ. Γ. Κοραῖ. Νόστιμο τὸ χῶρατό σας. Γελάσαμε. Δὲ μᾶς στέλνετε καὶ ἔλλα; — κ. Κωστή Τριποτόλεμο. Καλά. Μὰ πρέπει πρῶτα νὰ μάθουμε τὸνομά σας.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου (19) προσεχοῦς Ἀπριλίου τῶν ἐξῆς Ἐθνικῶν Δανείων:

Α) Δανείου 1889 (Παγίου) 4 ο) ο πρὸς φρ. χρ. 4,40.

Β) Δανείου τοῦ 1893 (Κεφλαιώσεως) 5 ο) ο πρὸς φρ. χρ. 4.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1. Μαρτίου 1905.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).